

paa en Sammenblanding, hvorved man stundom falder i Inconsequents og let forseiler det rette MaaL. Er det et Experiment, her skal gjøres, saa er det dog i ethvert Tilfælde Kjøbenhavns Commune, der, om jeg maa bruge det Udtryk, skal give Nyg dertil, og hvad er da rimeligere, end at man ogsaa tager Maalet efter den Kjøbenhavnske Commune, efter selve de Kjøbenhavnske Forhold, hvad er urimeligere, end med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds at kalde det „en Forsinkelse“, at Ministeriet i den Anledning har henvendt sig til den Kjøbenhavnske Communalbestyrelse. Den ærede Minister overfaae imidlertid selv i sit Foredrag igaar netop denne specielle communale Charakter, disse Kjøbenhavnske Forhold, dengang han vilde fastholde, at Scalaen, hvormed Skatten skulde begynde, skulde være 300 Rd.; thi da talte han netop om Forholdet i Landet i Almindelighed, medens det jo af Communalbestyrelsen i den foreliggende Betænkning er gjort gjældende som Grund til at begynde med 400 Rd., at man ellers vilde forskaffe denne Commune en forholdsviis saare ringe Indtægt, hvormod man vilde paaføre den et overordentligt Besvær og efter de herværende Forhold ikke vilde undgaae at ramme Folk, der vare saa nær ved Trangen til offentlig Hjælp, at de ikke bør sættes i særlig Skat. Og ved denne Forverling af Standpunktet kommer man i mere end een Henseende til at forseile det rette MaaL. Thi den ærede Minister sagde selv, at det vilde komme overordentlig meget an paa, hvilken Indgang i den offentlige Mening denne Indkomstskat fik, at det vilde være af stor Betydning, hvorledes denne Kjøbenhavnske Skat blev optaget, med Hensyn til Spørgsmaalet, om man i Fremtiden skulde naae til en almindelig Indkomstskat for hele Landet, og det er jo dog klart nok, at Indgangen vilde blive lettere, Modtagelsen bedre, naar man retter sig efter de locale Forhold der, hvor denne Lov i Virkeligheden skal gjøres anvendelig. Endnu bliver det altid et Spørgsmaal, om man nogenstunde kommer til en Indkomstskat for hele Landet; men hvad der ikke er Spørgsmaal om, hvad der er vist, det er, at vi nu her kun have for os et „Udkast til Lov om Omordning af de communale Skatter i Staden Kjøbenhavn.“

Klein: Det har ikke kunnet lykkes mig endnu at føle mig overbevist om denne moderne Indkomstskats Hensigtsmæssighed eller Fortrinslighed, eller at faae de Tvivl fjærne, som jeg nærer om denne Skats Tilraadelighed eller Principmæssighed som ordinair Statskat. Jeg skal imidlertid ikke gaae ind paa en nærmere Underfølgelse i denne Retning, uagtet den høitærede Indenrigsminister har givet det foreliggende Lovudkast en særdeles Betydning ved at henvise til, at det skulde være det første Skridt henimod Tilveiebringelsen af et Apparat for en tilkommende Stats-Indkomstskat, da den høitærede Ministers Antydninger i denne Retning dog, dersom jeg ikke har opfattet dem urigtigt, have givet at forståe, at han har tænkt sig et saadant Apparat i sin Tid nærmest brugeligt som et Grundlag for en extraordinair Skat, og skulde dette være Meningen, kan jeg ikke have Noget derimod at indvende, thi jeg erkjender, at under extraordinaire Omstændigheder kan en Indkomstskat være fuldkommen berettiget. Jeg erkjender fremdeles det Rigtige i, at man i Kjøbenhavns Commune indfører en Formuebeskatning, som jeg troer finder sin Berettigelse ved hvad der har fundet Sted i ikke saa ganske saa Nar, saavel som ved hvad der i en længere Narvække har fundet Sted og endnu finder Sted i Landets øvrige Communer. Min Hovedindvending imod det foreliggende Lovudkast er imidlertid, at det væsentligst fremtræder som det, der indfører en Indkomstskat istedetfor en Formue- og Leilighedsstat. Udenfor Kjøbenhavn kjender man jo kun Beskatning paa Formue og Leilighed, og vel er det ubestrideligt, at det at indføre en saadan efter samme Mønster, som udenfor Kjøbenhavn, i en Commune saa stor som Kjøbenhavn kan have overordentlig stor Bænsfælgighed, ligesom det fremdeles er ganske sikkert, at den Hjælpeskate, som i de senere Nar har været gjældende i Kjøbenhavn, har i sin Anvendelse været forbunden med meget stor Bilskaarlighed, saa megen, at den har vaakt stor Misnøje, men, om det end, som en Følge heraf, maa erkjendes, at det vil være rigtigt at søge at afhjælpes og modificere disse Mangler ved Formue- og Leilighedsstaten i Kjøbenhavn, ved at give bestemte Regler for dens For-